

FEMTE PÅSKVECKAN

MÅNDAG DEN 30 APRIL

Läsning

Apg 14:5-18

När Paulus och Barnabas förstod att hedningarna och judarna med sina ledare i spetsen hade satt sig i sinnet att misshandla dem och stena dem, flydde de till Lystra och Derbe, två städer i Lykaonien, och trakterna där omkring, och där fortsatte de att förkunna budskapet.

I Lystra fanns en man som inte kunde bruka sina ben; han hade varit lam från födseln och aldrig kunnat gå. Han hörde på när Paulus talade. Denne fäste blicken på honom, och då han såg att mannen hade tro så att han kunde bli botad, sade han med hög röst: »Res dig och stå på benen!« Då sprang mannen upp och började gå. När folket såg vad Paulus hade gjort, ropade de högt på lykaoniska: »Gudarna har stigit ner till oss i mänsklig gestalt.« De kallade Barnabas för Zeus och Paulus för Hermes, eftersom det var han som förde ordet.

Prästen i Zeustemplet utanför staden kom med tjurar och blomsterkransar till portarna och ville offra tillsammans med folket. När apostlarna, Barnabas och Paulus, hörde det, rev de sönder sina mantlar och rusade in i folkhopen och ropade: »Vad tar ni er till? Vi är svaga människor precis som ni. Vi kommer med ett gott budskap till er: ni skall omvända er från dessa maktlösa gudar till den levande Guden, *som har skapat himmel och jord och hav och allt vad de rymmer*. För i tiden lät han alla hednafolk gå sina egna vägar, men ändå gav han vittnesbörd om att han finns, genom allt gott som han gör. Från himlen har han gett er regn och skördetider, han har mättat er och fyllt era hjärtan med glädje.« Genom att säga så lyckades de avhålla folket från att offra åt dem.

Responsoriepsalm

Ps 115:1-4, 15-16 (R.1)

R. Ge inte äran åt oss, Herre, utan åt dig
eller: Halleluja.

Ge inte äran åt oss, Herre,
inte åt oss, utan åt dig,
för din nåds, för din sannings skull.
Varför skulle folken få säga:
»Var är nu ert Gud?« R.

Vår Gud är ju i himlen.
Han kan göra allt vad han vill.
Men ert avgudar är silver och guld,
verk av människors händer. R.

Var välsignade av Herren,
av honom som har skapat himmel och jord.

Himlen är Herrens himmel,
åt människorna har han givit jorden. R.

Halleluja

Joh 14:26

V. Den helige Ande skall lära er allt
och påminna er om allt som jag har sagt er.

Evangelium

Joh 14:21–26

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Den som har mina bud och håller dem, han älskar mig, och den som älskar mig skall bli älskad av min fader, och jag skall älska honom och visa mig för honom.« Judas — inte Judas Iskariot — frågade: »Herre, hur kommer det sig att du skall visa dig för oss men inte för världen?« Jesus svarade: »Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord, och min fader skall älska honom, och vi skall komma till honom och stanna hos honom. Den som inte älskar mig bevarar inte mina ord. Men ordet som ni har hört kommer inte från mig utan från Fadern som har sänt mig.

Detta har jag sagt er, medan jag är kvar hos er. Men Hjälparen, den helige Ande som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt som jag har sagt er.«

TISDAG DEN 1 MAJ

Läsning

Apg 14:19–28

Till Lystra kom några judar från Antiochia och Ikonion. Dessa fick med sig folket. Man stenade Paulus och släpade ut honom ur staden i tron att han var död. Men när lärjungarna samlades omkring honom, reste han sig och gick in i staden. Nästa dag fortsatte han med Barnabas till Derbe.

Här förkunnade de evangeliet och gjorde många till lärjungar. Sedan återvände de till Lystra, Ikonion och Antiochia och styrkte lärjungarna och manade dem att behålla sin tro. »Vi måste gå igenom många lidanden för att komma in i Guds rike«, sade de. I varje församling utsåg de också äldste, och efter bön och fasta anförtrrodde de dem åt den herre som de hade kommit till tro på.

Sedan for de vidare genom Pisidien och Pamfylien, och när de hade förkunnat ordet i Perge, fortsatte de ner till Attaleia. Därifrån seglade de till Antiochia, den plats där man hade överlämnat dem åt Guds nåd inför det uppdrag som de nu hade fullgjort. Efter sin ankomst dit kallade de samman församlingen och berättade om hur mycket Gud hade gjort genom dem och hur han hade öppnat trons dörr för hedningarna. Och de stannade en ganska lång tid hos lärjungarna där.

Responsoriepsalm

Ps 145:10–13b, 21 (R. jfr 10)

R. Alla dina verk skall tacka dig
eller: Halleluja.

Alla dina verk, Herre, skall tacka dig,
och dina fromma skall lova dig.
De skall tala om ditt rikes ära,
och din makt skall de besjunga. R.

De skall förkunna för människorna dina väldiga gärningar
och ditt rikes ära och härlighet.
Ditt rike är ett rike för alla evigheter,
och ditt herravälde varar från släkte till släkte. R.

Min mun skall förkunna Herrens lov,
allt som lever skall prisa hans heliga namn
alltid och i evighet. R.

Halleluja

Jfr Luk 24:46, 26

V. Kristus måste lida och uppstå från de döda
och så gå in i sin härlighet.

Evangelium

Joh 14:27-31a

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Känn ingen oro och tappa inte modet. Ni hörde att jag sade till er: Jag går bort och kommer till er igen. Om ni älskade mig, skulle ni vara glada över att jag går till Fadern, ty Fadern är större än jag. Detta säger jag er innan det sker, för att ni skall tro det, när det har skett. Jag säger inte mycket mer till er, ty nu kommer världens härskare. Han har ingen makt över mig. Men världen måste få veta att jag älskar Fadern och gör som Fadern har befallt mig.«

Eller (om S:t Josef Arbetaren firas):

Läsning

1 Mos 1:26 – 2:3

Gud sade: »Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara oss lika. Och må de råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över boskapsdjuren och över hela jorden och över alla kräddjur som rör sig på jorden.« Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem. Och Gud välsignade dem. Gud sade till dem: »Var fruktsamma och föröka er, och uppfyll jorden och lägg den under er. Och råd över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över alla djur som rör sig på jorden.« Och Gud sade: »Se, jag ger er alla fröbärande örter på hela jorden och alla träd med fröbärande trädfukt. Detta skall ni ha till föda. Men åt alla djur på jorden och åt alla fåglar under himmelen och åt allt som krälar på jorden, vad som i sig har en levande själ, åt dessa ger jag alla gröna örter till föda.« Och det skedde så. Och Gud såg på allt

som han hade gjort, och se, det var mycket gott. Och det blev afton, och det blev morgon, den sjätte dagen.

Så blev nu himmelen och jorden fullbordade med hela sin härskara. Och Gud fullbordade på sjunde dagen det verk som han hade gjort. Och han vilade på sjunde dagen från allt det verk som han hade gjort. Och Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den, därför att han på den dagen vilade från allt sitt verk, det som Gud hade gjort, när han skapade.

eller:

Läsning

Kol 3:14–15, 17, 23–24

Över allt detta skall ni ha kärleken, det band som ger fullkomlighet. Låt Kristi frid råda i era hjärtan, den som ni kallades till som lemmar i en och samma kropp. Visa er tacksamhet. Låt allt vad ni gör i ord eller handling ske i herren Jesu namn och tacka Gud fadern genom honom. Vad ni gör skall ni göra helhjärtat, det gäller ju Herren och inte människor: tänk på att det är Herren som skall ge er belöningen, er del av arvet. Kristus är er herre, och ni skall tjäna honom.

Responsoriepsalm

Ps 90:2–4, 12–14, 16 (R. 17)

R. Ge framgång åt våra händers verk
eller: Halleluja.

Förrän bergen blev till
och du födde jorden och världen,
ja, från evighet till evighet är du, o Gud. R.

Du låter människorna vända åter till stoft,
du säger: »Vänd åter, ni människor.«
Ty tusen år är i dina ögon som den dag som förgick i går,
de är som en nattväkt. R.

Lär oss betänka hur få våra dagar är,
så att vi får hjärtats vishet.
Herre, vänd åter. Hur länge dröjer du?
Förbarma dig över dina tjänare. R.

Mätta oss med din nåd, när morgonen gryr,
så att vi får jubla och vara glada i alla våra dagar.
Låt dina gärningar uppenbaras för dina tjänare
och din härlighet över deras barn. R.

Halleluja

Ps 68:20

V. Lovad vare Herren dag efter dag!

Han bär oss, Gud ger oss seger.

Evangelium

Matt 13:54–58

Vid den tiden kom Jesus till sin hemstad, och där undervisade han i synagogan, så att man häpnade och sade: »Varifrån kommer den mannens visdom och underverk? Är det inte snickarens son? Heter inte hans mor Maria och hans bröder Jakob och Josef och Simon och Judas? Och bor inte alla hans systrar här hos oss? Varifrån har han då allt detta?» Så blev han en stötesten för dem. Men Jesus sade till dem: »En profet blir ringaktad bara i sin hemstad och i sitt hem.« Och han gjorde inte många underverk där, eftersom de inte ville tro.

ONSDAG DEN 2 MAJ

Läsning

Apg 15:1–6

Några som hade rest ner från Judeen ville lära bröderna att de inte kunde bli frälsta om de inte lät omskära sig efter mosaiskt bruk. Detta ledde till ständiga uppträden och diskussioner mellan dem och Paulus och Barnabas. Man beslöt då att dessa båda och några till skulle fara upp till apostlarna och de äldste i Jerusalem för att få frågan utredd av dem. Församlingen gav dem vad de behövde för resan, och de for sedan genom Fenikien och Samarien och beskrev hur hedningarna omvände sig, vilket väckte stor glädje bland alla bröderna.

Vid sin ankomst till Jerusalem togs de emot av församlingen och av apostlarna och de äldste, och de berättade om hur mycket Gud hade gjort genom dem. Men några från fariseernas parti som hade kommit till tro steg upp och sade att man måste omskära hedningarna och ålägga dem att hålla Moses lag. Apostlarna och de äldste kom då samman för att utreda frågan.

Responsoriepsalm

Ps 122:1–5 (R. jfr 1)

R. Med glädje får vi komma till Herrens hus
eller: Halleluja.

Vilken glädje, när man sade till mig:

»Vi skall gå till Herrens hus.«

Våra fötter har fått träda in i dina portar, Jerusalem. R.

Jerusalem, du mäktiga stad,

där hus sluter sig väl till hus,

dit stammarna drar upp, Herrens stammar,

enligt lagen för Israel, för att prisa Herrens namn.

Där står konungens tron,

där tronar han som är av Davids hus. R.

Halleluja

Joh 15:4a, 5b

V. Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er.
Om någon är kvar i mig, bär han rik frukt.

Evangelium

Joh 15:1-8

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Jag är den sanna vinstocken, och min fader är vinodlaren. Varje gren i mig som inte bär frukt skär han bort, och varje gren som bär frukt ansar han, så att den bär mer frukt. Ni är redan ansade genom ordet som jag har förkunnat för er. Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er. Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv, om den inte sitter kvar på vinstocken, kan inte heller ni göra det, om ni inte är kvar i mig. Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon är kvar i mig och jag i honom, bär han rik frukt: utan mig kan ni ingenting göra. Den som inte är kvar i mig blir som grenarna som kastas bort och vissnar; de samlas ihop och läggs på elden och bränns upp. Om ni blir kvar i mig och mina ord blir kvar i er, så be om vad ni vill, och ni skall få det. Min fader förhärligas när ni bär rik frukt och blir mina lärjungar.»

TORSDAG DEN 3 MAJ

FILIPPOS OCH JAKOB, APOSTLAR

Fest

Läsning

1 Kor 15:1-8

Bröder, jag vill påminna er om evangeliet som jag förkunnade, som ni också tog emot, på vars grund ni står och genom vilket ni blir räddade. Jag vill påminna er om orden i min förkunnelse — den håller ni väl fast vid, annars var det bortkastat att ni kom till tro. Bland det första jag förde vidare till er var detta som jag själv hade tagit emot: att Kristus dog för våra synder i enlighet med skrifterna, att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen i enlighet med skrifterna och att han visade sig för Kefas och sedan för de tolv. Därefter visade han sig för mer än femhundra bröder vid ett och samma tillfälle, de flesta är ännu i livet, men några har avlidit. Därefter visade han sig för Jakob och sedan för alla apostlarna. Allra sist visade han sig också för mig, detta ofullgångna foster.

Responsoriepsalm

Ps 19:2-5 (R. jfr 5a)

R. Deras ord går ut över hela jorden
eller: Halleluja.

Himlarna förtäljer Guds ära,
och fästet förkunnar hans händers verk.
Den ena dagen talar om det till den andra,
och den ena natten kungör det för den andra.
Det är ej ett tal eller språk vars ljud inte hörs.

De sträcker sig ut över hela jorden,
och deras ord går till världens ändar. R.

Halleluja

Joh 14:6b, 9c

V. Jag är vägen, sanningen och livet, säger Herren.
Den som har sett mig har sett Fadern.

Evangelium

Joh 14:6–14

Vid den tiden sade Jesus till Tomas: »Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig. Om ni har lärt känna mig, skall ni också lära känna min fader. Ni känner honom redan nu och ni har sett honom.« Filippos sade: »Herre, visa oss Fadern, det är nog för oss.« Jesus svarade: »Så länge har jag varit tillsammans med er, och ändå känner du mig inte, Filippus? Den som har sett mig har sett Fadern. Hur kan du då säga: Visa oss Fadern? Tror du inte att jag är i Fadern och Fadern i mig? De ord jag säger er, dem talar jag inte av mig själv; Fadern är i mig och utför sina gärningar. Tro mig när jag säger att jag är i Fadern och Fadern i mig. Eller tro åtminstone för gärningarnas skull. Sannerligen, jag säger er: den som tror på mig, han skall utföra gärningar som jag, och ännu större. Ty jag går till Fadern, och vad ni än ber om i mitt namn, skall jag göra, så att Fadern blir förhärligad genom Sonen. Om ni ber om något i mitt namn, skall jag göra det.«

FREDAG DEN 4 MAJ

Läsning

Apg 15:22–31

Apostlarna och de äldste tillsammans med hela församlingen beslöt att bland sig utse några som skulle sändas till Antiochia i sällskap med Paulus och Barnabas. Det blev Judas som kallades Barsabbas, och Silas, båda i ledande ställning bland bröderna, och de fick med sig detta brev:

»Hälsningar från apostlarna och de äldste till bröderna av hednisk härkomst i Antiochia och Syrien och Kilikien. Vi har hört att några som kommit härifrån men utan vårt uppdrag har oroat er och vållat förvirring med vad de sagt. Vi har därför enhälligt beslutat att utse några talesmän och skicka dem till er tillsammans med våra kära bröder Barnabas och Paulus, dessa båda som har vågat livet för vår herre Jesu Kristi namn. Vi sänder alltså Judas och Silas, och de skall muntligen framföra samma meddelande. Den helige Ande och vi har beslutat att inte lägga någon börda på er utöver följande oeftergivliga krav: att ni avhåller er från kött som offrats till avgudar, blod, kött från kvävda djur och otukt. Om ni undviker allt sådant handlar ni rätt. Allt gott!«

Så sände man i väg dem, och när de hade kommit fram till Antiochia sammankallade de ett möte och överlämnade brevet. Bröderna läste det och blev glada över detta uppmuntrande besked.

Responsoriepsalm

Ps 57:8–12 (R. 10a)

R. Herre, jag vill tacka dig bland folken
eller: Halleluja.

Mitt hjärta är berett, o Gud, mitt hjärta är berett,
jag vill sjunga och spela.
Vakna upp, min själ! Vakna upp, du harpa och du lyra!
Jag vill väcka gryningen. R.

Herre, jag vill tacka dig bland folken,
jag vill lovsjunga dig bland folkslagen.
Ty din godhet når ända upp till himmelen,
din trofasthet ända till skyarna.
Upphöjd vare du, Gud, över himmelen,
må din ära sträcka sig över hela jorden! R.

Halleluja

Joh 15:15b

V. Jag kallar er vänner, säger Herren,
ty jag har låtit er veta
allt vad jag har hört av min fader.

Evangelium

Joh 15:12-17

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Mitt bud är detta: att ni skall älska varandra så som jag har älskat er. Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner. Ni är mina vänner, om ni gör vad jag befäller er. Jag kallar er inte längre tjänare, ty en tjänare vet inte vad hans herre gör. Jag kallar er vänner, därför att jag har låtit er veta allt vad jag har hört av min fader. Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består, och då skall Fadern ge er vad ni än ber honom om i mitt namn. Detta befäller jag er: att ni skall älska varandra.«

LÖRDAG DEN 5 MAJ

Läsning

Apg 16:1-10

Paulus kom till Derbe och till Lystra. Där fanns en lärjunge som hette Timotheos, vars mor var kristen judinna medan fadern var grek. Han hade gott namn om sig bland bröderna i Lystra och Ikonion. Denne Timotheos ville Paulus ha med sig på resan, och med hänsyn till judarna i de trakterna tog han och omskar honom; alla kände ju till att hans far var grek.

De reste från stad till stad och meddelade bröderna de föreskrifter som apostlarna och de äldste i Jerusalem hade utfärdat och som man skulle iaktta. Församlingarna befästes i tron och fick för var dag allt fler medlemmar.

De tog sedan vägen genom Frygien och Galatien, eftersom den helige Ande hindrade dem från att förkunna ordet i Asien. När de hade nått Mysien, ville de bege sig till Bithynien, men det tillät inte Jesu ande. Då gick de genom Mysien och kom ner till Troas. På natten hade Paulus en syn; en makedonier stod där och bad honom: »Kom över till Makedonien och hjälp oss.« När han hade haft denna syn, försökte vi genast ta oss till Makedonien, ty vi förstod att Gud hade kallat oss att förkunna evangeliet där.

Responsoriepsalm

Ps 100:1b–3,5 (R. 1b)

R. Höj jubel till Herren, alla länder
eller: Halleluja.

Höj jubel till Herren, alla länder,
tjäna Herren med glädje,
kom inför hans ansikte med fröjderop. R

Förnim att Herren är Gud.
Han har gjort oss, och inte vi själva,
till sitt folk och till får i sin hjord. R

Ty Herren är god,
evigt varar hans nåd
och hans trofasthet från släkte till släkte. R

Halleluja

Kol 3:1

V. Om ni har uppstått med Kristus,
sträva då efter det som finns där uppe
där Kristus sitter på Guds högra sida.

Evangelium

Joh 15:18–21

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Om världen hatar er, kom då ihåg att den har hatat mig före er. Om ni tillhörde världen, skulle världen älska er som sina egna. Men nu tillhör ni inte världen, utan jag har kallat er ut ur världen, och därför hatar världen er. Kom ihåg vad jag har sagt er: tjänaren är inte förmer än sin herre. Har de förföljt mig, kommer de också att förfölja er. Har de bevarat mitt ord, kommer de också att bevara ert. Men allt detta skall de göra med er för mitt namns skull, därför att de inte känner honom som har sänt mig.«

SJÄTTE PÅSKSÖNDAGEN DEN 6 MAJ

Första läsningen

Apg 10:25–26, 34–35, 44–48

När Petrus kom till Caesarea och skulle stiga in Cornelius hus, kom Cornelius emot honom och kastade sig vördnadsfullt för hans fötter. Men Petrus sade åt honom att resa sig: »Stig upp, jag är en människa, jag också.« Sedan sade han till dem som var samlade: »Nu förstår jag verkligen att Gud inte gör skillnad på människor utan tar emot var och en som fruktar honom och som gör vad som är rättfärdigt, vilket folk han än tillhör.«

Medan Petrus ännu talade föll den heliga anden över alla som hörde hans ord. De omvända judar som hade följt med Petrus häpnade över att den heliga andens gåva blev utgjuten också över hedningarna; de hörde hur dessa talade med tungor och prisade Gud. Då frågade Petrus: »Vem kan hindra att de blir döpta med vatten, när de har tagit emot den heliga anden alldeles som vi?« Och han sade till att de skulle döpas i Jesu Kristi namn. Sedan bad de honom stanna några dagar.

Responsoriepsalm

Ps 98:1–4 (R. 2b)

R. Herren har visat att han räddar
eller: Halleluja.

Sjung till Herrens ära, sjung en ny sång,
ty han har gjort underbara ting.
Han vann seger med sin starka hand,
med sin heliga arm. R.

Herren har visat att han räddar,
folken fick skåda hans seger.
Med godhet och trofasthet
har han tänkt på Israels folk.
Hela jorden har sett att vår Gud räddar. R.

Hylla Herren, hela världen,
brist ut i jubel och sång! R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 665

Andra läsningen

1 Joh 4:7–10

Mina kära, låt oss älska varandra, ty kärleken kommer från Gud, och den som älskar är född av Gud och känner Gud. Men den som inte älskar känner inte Gud, eftersom Gud är kärlek. Så uppenbarades Guds kärlek hos oss: han sände sin ende son till världen för att vi skulle få liv genom honom. Detta är kärleken: inte att vi har älskat Gud utan att han har älskat oss och sänt sin son som försoningsoffer för våra synder.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom, och vi skall komma till honom.

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Liksom Fadern har älskat mig, så har jag älskat er. Bli kvar i min kärlek. Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek, så som jag har hållit min faders bud och är kvar i hans kärlek.

Detta har jag sagt er för att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig. Mitt bud är detta: att ni skall älska varandra så som jag har älskat er. Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner. Ni är mina vänner om ni gör vad jag befäller er. Jag kallar er inte längre tjänare, ty en tjänare vet inte vad hans herre gör. Jag kallar er vänner, därför att jag har låtit er veta allt vad jag har hört av min fader. Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består, och då skall Fadern ge er vad ni än ber honom om i mitt namn. Detta befäller jag er: att ni skall älska varandra.«